

Søværnets Intendantur, er tiltraadt af Udvalget. Det er egentlig nærmest at betragte som en Konsekvens af den høitærede Marineministers Forslag vedrørende Regnskabsvæsenet for Flaaden. Endelig er der endnu af et Mindretal stillet Forslag om, at der skulde søies en ny Paragraf til Loven saalydende: „Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Sørens Ordning“. Denne Paragraf er i det almindelige Omdømme bekendt under Navn af den siamesiske Paragraf, idet den vil sammenfoble Søloven og Flaadeloven paa en særegen Maade. Denne Paragraf ser jeg mig imidlertid ikke istand til at kunne motivere, idet det ikke under Forhandlingerne i Udvalget har været mig muligt at forstaa Hensigtsmæssigheden af den, og jeg skal derfor forbeholde mig at udtale mig om den forsaavidt jeg, naar jeg har hørt Motiveringen, skulde blive bedre oplyst, end jeg hidtil har været, jeg kan derfor paa Sagens nuværende Standpunkt ikke Andet end meget indstændigt fraraade Thinget at gaa ind paa Vedtagelsen af den. Jeg tror hermed at have afluttet, hvad jeg har at sige angaaende de fremsatte Ændringsforslag.

Solstein-Ledeborg: Jeg har ikke meget at tilføie paa mine nærmeste Meningsfællers Vegne til, hvad den ærede Ordfører har sagt. Jeg skal kun komme til at berøre et Par Ændringsforslag, hvor den Gruppe, jeg hører til, staa paa et afvigende Standpunkt dels fra den ærede Ordførers Meningsfællers og dels fra de ærede Medlemmer, der have stillet enkelte Forslag paa Listen, jeg mener dermed det Mindretal, der findes anført første Gang ved Ændringsforslaget under Nr. 5. Som et Punkt, hvor der er fremkommet et Flertal ved, at jeg og mine Meningsfællere ere blevne enige i det mindste med Hensyn til Resultatet med den Gruppe, det har stillet Ændringsforslaget under Nr. 5, skal jeg nævne Ændringsforslaget vedrørende Gjenindkaldelsen af Mandstabet i 30 Dage. Naar vi for vort Bedkommende ikke have kunnet gaa med til Forslaget fra Ministerens Side om at indkalde Lægdsrulleartilleristernes 3die Aargang i 30 Dage, er det begrundet i, at det er en ny Foranstaltning, der fra Regeringens Side pusses fastslaaet dergjennem. I den nævnte Ændringsforslag indeholdes der ikke nogen Bestemmelse om, at en saadan Gjenindkaldelse skulde finde Sted, og den har heller ikke fundet Sted, siden Søværnsloven er bleven vedtagen, det var visnok en Overenskomst eller en Forstaaelse mellem den Minister, der forelagde den oprindelige Søværnslov, og det Udvalg, der dengang var nedsat, at noget Saadant ikke behøvedes, og i alle Tilfælde har den senere Lids Praxis godtgjort, at den ikke behøves, idet der aldrig har fundet nogen saadan Gjenindkaldelse Sted. Fra den Side af Salen, hvortil jeg hører, har der bestaaet, saalænge vi vare i Flertal, været høvedt,

at en saadan Gjenindkaldelse ikke skulde finde Sted, og det er i fuld Overensstemmelse med det Standpunkt, vi staa paa med Hensyn til Forsvarslovene i det Hele taget, naar vi, saavidt det staa i vor Magt, søge at indstranke eller afflasse Gjenindkaldelserne. Paa Søværnslovens Omraade have vi ikke troet at burde gaa saa vidt, og vi ere derfor der blevene staaende ved en Gjenindkaldelse; men paa Søværnslovens Omraade er der ikke nogen Grund for os til at fravige det Princip, vi altid have høvedt, da det ikke er Andet end det Bestaaende. Den nye Byrde, der saaledes vilde blive paalagt Befolkningen, og som efter vor Mening har den allerbedste Argumentation imod sig, der kan gives, nemlig den, der ligger i en fleraarig Praxis, kunne vi ikke tilraade at gaa ind paa.

Forsvrigt skal jeg med Hensyn til vor Stilling til denne Lov bemærke, at vi have troet allerede paa dette Standpunkt at burde gjøre de Indrømmelser, som vi ansaae for vigtige, saaledes at det strax og klart kunde ligge for, hvad det er, vi ville. Jeg veed nok, at vi i saa Henseende maaste staa alene, idet det jo synes fra andre Sider at være udtalt, at Grundlaget for Forhandlingerne iaar skulde være en Hæmmelighed, indtil der pludselig ud af Fællesudvalget kom noget Forbausende; men det er en Praxis, vi bestandig have været imod, og som vi heller ikke ved denne Leilighed kunne gaa ind paa. Vi tro tværtimod, at skal der komme et tilstrækkeligt Lys over Sagen, ikke blot i Salen, men ogsaa udenfor Salen, er det vigtigt strax at sige, hvad vi ville. Vi ere derhos med Hensyn til de Ændringsforslag, som vi have stillet i Overensstemmelse med, hvad der allerede ved 1ste Behandling udtaltes fra vor Side, navnlig af mig, idet jeg dengang tillod mig at hævde, at vi betragtede Søværnets Ubivelse, og at der lagdes en stærk Vægt paa Flaaden, som en af Grundbetænkningerne for, at vort Forsvarsvæsen i det Hele kunde ordnes paa en tilfredsstillende Maade. Hvad jeg der har udtalt, er forøvrigt ikke Andet, end hvad der fra den Side, hvortil jeg hører, fra Oppositionen her i Thinget, bestandig har været udtalt saavel i Betænkningen over Søloven og Søværnsloven, som mundtlig. Forsvaret i første Linie om Sjælland, Delingen af Forsvaret saaledes, at Sylland ikke opgives, Modstanden mod Kjøbenhavns Befæstning, alle disse Ting henge sammen med Forslaget om at lagge en større Vægt paa Søværnet. Jeg tillader mig udtrykkelig at bemærke dette, fordi jeg erindrer, at der under Behandlingen af Søloven fremkom Uttringer om, at en Svækkelse af Forsvarets Kraft paa Sjælland derved, at man modarbejdede Koncentrationen af Tropperne paa Sjælland, logisk førte til Kjøbenhavns Befæstning. Det er en Sætning, som er fuldstændig urigtig, og som staa i stærk Strid med, hvad der altid har været høvedt fra v